

4. Показани сж въ текста на списъка като *отдѣлни населени мѣста*: с. Граничакъ (околия Бѣлоградчикъ), броено по-рано общо съ с. Праужда; Клисурски манастиръ (околия Берковица), броенъ по-рано общо съ к. Цвѣтна-бара; м. Канарата (околия Егри-дере), броена по-рано съ с. Ахатларъ-сегаиръ; с. с. Чепелджа (Малко-Чепелджа) и Ямурларъ (околия Кърджали), броени до сега: първото—съ с. Чепелджа (Голѣмо-Чепелджа) отъ община Деделеръ, а второто—съ с. Кая-баши подъ общо име Кая-баши-Ямурларъ; с. Аша-къой (околия Орта-къой), броено по-рано общо съ с. Урумъ-Веренъ; с. Чала и м. Бозаланъ (околия Дьовленъ), броени по-рано: първото—общо съ с. Карабулакъ, а втората—съ с. Доспатъ; м. Горно-Фатово (околия Пашмакли), броена по-рано общо съ с. Фатово отъ община Алами-дере; гара Левуново и м. Чучулигово (околия Св. Врачъ), броени по-рано първата—общо съ с. Дѣлчево, а втората—съ с. Кулата; м. м. Алendarови, Гегови, Далови, Джиханови, Джбови, Кандови, Магерови, Пашови, Св. Петка и Юмерови (околия Пещера), броени по-рано общо съ с. Лъжене; с. Айрене и гара Кричимъ (околия Пловдивъ—селска), броени по-рано: първото—като махала на с. Костиево, а втората—общо съ с. Полатово; Бачковски манастиръ (околия Станимака), броенъ по-рано общо съ с. Бачково; гара Червени-брѣгъ (околия Луковитъ), броена по-рано общо съ с. Червени-брѣгъ; к. к. Байовица, Банковъ-долъ, Ванковци, Каменъ-долъ, Климашъ, Крушовъ-долъ, Недковци, Полатенъ, Гола-могила и Дръндарска (околия Тетевенъ), броени по-рано: първитѣ осемъ—въ Тетевенска община (въ групата „Други колиби прѣснати по Тетевенския балканъ“), к. Гола-могила—съ к. Манаселскарѣка и к. Дръндарска—съ к. Пичоръ; Троянски манастиръ (околия Троянъ), броенъ по-рано общо съ с. Орѣшакъ; м. м. Кабуларъ-махле, Орта-махле, Османъ-махле, Апазъ-махле и Хаджи-Камберъ-махле (околия Кеманларъ), броени по-рано: първитѣ три—общо съ с. Ферхатларъ, а последнитѣ две—съ с. Юклии; м. м. Дикили-ташъ и Образцовъ-чифликъ (околия Русе—селска), броени по-рано: първата—общо съ с. Мечка, а втората—съ с. Червена-вода; м. м. Барата, Бойчиновци, Горобиовци, Горостанетъ, Гроздьовци, Гърдежъ, Дорлиовци, Дѣлга-нива, Манастиря, Парандовци, Пауновци, Стара-кошара, Суевци, Ценовци, Черквата, Широки-рѣтъ и Шуглевци (околия Ихтиманъ), броени по-рано общо подъ име с. Бѣлица; с. Божурище (околия София—селска), броено по-рано общо съ с. Гурмазово; м. Изворъ и гара Драгоманъ (околия Царибродъ), броени по-рано: първата—общо съ с. Бахалинъ, а втората—съ с. Ярловци; м. м. Демиръ-къой и Тестеджи-къой (околия Горна-Орѣховица), броени по-рано: първата—общо съ с. Демирджилери, а втората—съ с. Джумалж-къой; м. Еневъ-рѣтъ (околия Севлиево), отцепена отъ едноименна махала отъ общ. Батошово и заедно съ м. Шумата образуватъ отдѣлна община; Преображенски манастиръ (околия Търново), броенъ по-рано общо съ гр. Търново; с. Козлуджа (околия Харманлии), броено по-рано като махала на с. Гюзелъ-хатипъ отъ околия

Кошу-кавакъ; с. Родопи (околия Хасково), броено по-рано общо съ с. Брѣгово.

Надморска височина, сгради, домакинства и население. Както въ списъка споредъ преброяването на 31. XII. 1920 год., така и въ настоящия сж помѣстени цифрови данни за надморската височина на селищата, за общия брой на сградитѣ, на домакинствата и на населението.

Изчисленията на надморскитѣ височини сж извършени съ съдействието на Географическия институтъ при Софийския държавенъ университетъ, по картитѣ 1 : 40,000, 1 : 126,000 и 1 : 210,000.

Съ огледъ на целитѣ, които има да задоволяватъ даннитѣ за височината на селищата, установени сж следнитѣ 8 пояси на надморска височина: 0—50, 50—100, 100—200, 200—300, 300—500, 500—700, 700—1000 и надъ 1000 метра.

Въ броя на сградитѣ сж смѣтнати само дветѣ категории сгради: 1) сгради служащи само за живѣне и 2) сгради служащи и за живѣне и за други цели*).

Относително броя на населението, въ настоящия списъкъ е запазена добавката направена въ миналия списъкъ, като къмъ даннитѣ за броя на *мѣстното* (оседло) и *наличното* (присѣтстваще) население сж прибавени въ специална колона данни за броя на бѣжанцитѣ, емигрантитѣ руси и др. приходили въ страната следъ войнитѣ пришелци, които сж били преброени на 31. XII. 1926 год. въ различнитѣ мѣста на Царството. Въ броя на бѣжанцитѣ, емигрантитѣ руси и др. *не сж включени* децата имъ, родени въ България.

Подъ налично или присѣтстваще население се разбира онова население, което на 31. XII. 1926 год. въ 12 часа презъ нощта, е било заварено и преброено въ дадено населено мѣсто. Подъ мѣстно или оседло население се разбира само населението, което обикновено живѣе и се числи къмъ дадено населено мѣсто.

Единъ предварителенъ списъкъ на населенитѣ мѣста съ най-първи резултати отъ преброяването на населението на 31. XII. 1926 г. бѣ публикуванъ още презъ м. февруарий 1927 год.

София, декемврий 1929 год.

Управляющъ Гл. дирекция на статистиката:

Ст. Димитровъ

*) Къмъ сградитѣ отъ тия две категории спадатъ и колибитѣ (паяти) извънъ населенитѣ мѣста (при полскитѣ имоти—въ нивята, ливадитѣ и лозята). Обикновено тия колиби сж обитаеми само лѣтно време. Съ тѣхъ главно се обясняватъ случаетѣ, въ които, особено въ балканскитѣ и лозарски селища, показанъ брой на сградитѣ е значително по-голѣмъ отъ съответния такъвъ на домакинствата.

Всички сгради въ публикацията „Резултати отъ преброяването сградитѣ на 31. XII. 1926 г.“ се дѣлятъ на три категории: 1) сгради служащи само за живѣне; 2) сгради за живѣне, а сжщевременно и за други цели; 3) сгради само за други цели.

Съкращения

Гр. — градъ; с. — село; м. — махала; к. — колиби.

Знакъ * (звездичка), поставенъ следъ названието на населеното мѣсто, показва, че това населено мѣсто е центръ на общината.